KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Yrkade avdrag i samband med modernisering av skördetröska vägrade

P hade hemställt hos PN att han vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet måtte erhålla avdrag för en 1958 inköpt spannmålstank till skördetröska med 980 kr, varav 500 kr utgjorde återanskaffningsvärdet för de säckar, han tidigare förvärvat samt 480 kr motsvarade återanskaffningskostnader för de utrustningsdetaljer på tröskan, som blivit ersatta genom anskaffandet av tanken, nämligen säckuttag och plattform.

TI invände. Säckar kan inte hänföras till inventarier. De utgör emballage och bör betraktas som förbrukningsartiklar, även om de i en del fall kan ha en livslängd av över tre år. Vid inköp av säckar torde jordbrukarna regelmässigt göra avdrag för kostnaden utan att diskussion om nyuppsättning eller ersättningsanskaffning uppkommer. Den omständigheten, att ett antal säckar blivit överflödiga genom anskaffandet av tanken, bör inte medföra avdragsrätt. Det är här inte fråga om inköp av ett inventarium som ersättning för annat. Vad säckuttag och plattform beträffar utgör dessa inte självständiga inventarier utan endast delar av ett större inventarium. Det har inte i målet gjorts gällande att plattformen resp. säckuttaget skulle vara utslitna och på denna grund behöver ersättas. Inköpet av tanken innebär, att skördetröskan moderniserats och förbättrats, inte att förslitna delar ersatts. Avdrag för beräknade kostnader för dylika delar bör därför inte medges.

PN: ej ändring.

KR utslag den 5 december 1963: ej ändring.

Kostnad för inköpt litteratur

I 1961 års deklaration tillgodoförde sig skriftställaren O vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag med 25.785 kr, varav 14.865 kr avsåg kostnader för inköp av in- och utländsk facklitteratur (bruttointäkt av tjänst 54.512 kr).

PN fann O:s utredning i målet inte ge stöd för antagande, att hans nödvändiga omkostnader i förvärvskällan tjänst överstigit ett såsom skäligt ansett belopp av 8.000 kr. Av O under år 1959 och under tidigare år inköpt litteratur representerade ett bestående förmögenhetsvärde. Det syntes även kunna antagas, att ifrågavarande litteratur framdeles kommer att stiga ytterligare i värde. Till den del de yrkade omkostnadsavdragen hänförde sig till sådan litteraturanskaffning — i form av komplettering eller utökning av ett redan nu mycket värdefullt bibliotek — syntes fråga vara snarare om en form av kapitalinvestering än en nödvändig utgift för intäkternas förvärvande.

Hos KR yrkade O avdrag i enlighet med deklarationen.

KR utslag den 2 december 1963: ej ändring.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:23:17

Lärares avdrag för i tjänsten nyttjad radiogrammofon

En lärare S yrkade avdrag för inköp av radiogrammofon med 525 kr samt med 72 kr för psalmskivor. TN vägrade avdrag.

Hos PN uppgav S, att grammofonen och skivorna anskaffats för fullgörande av undervisningsskyldighet i sång. Han hade tidigare nödgats leja ersättare, då han själv varken kunde sjunga eller spela.

PN medgav avdrag för psalmskivorna men medgav beträffande grammofonen endast avdrag för värdeminskning med 53 kr.

Hos KR hemställde S, att han måtte erhålla avdrag på en gång för kostnaden för inköpet av grammofonen eller i vart fall avdrag för värdeminskning med 20 % av kostnaden.

KR utslag den 3 december 1963: ej ändring.

Har taxeringsnämnds beslut eller taxeringslängden vitsord?

TN medgav B:s dödsbo ett i 1961 års deklaration yrkat ortsavdrag med 3.840 kr (B:s änka helt beroende av dödsboets inkomst); TN underrättade dödsboet härom.

I debetsedel å slutlig skatt enligt 1961 års taxering upptogs den till Si taxerade inkomsten till 13.710 kr med beskattningsbar inkomst av 13.700 kr och den till kis taxerade inkomsten till 16.080 kr med beskattningsbar inkomst av 16.000 kr. Med anledning härav yrkade dödsboet i en till PN den 2 februari 1962 inkommen besvärsskrift, att den till Si beskattningsbara inkomsten måtte bestämmas till 9.800 kr och den till kis beskattningsbara inkomsten till 12.200 kr.

Sedan TI i yttrande tillstyrkt ett ortsavdrag å 1.920 kr vid vardera taxeringen, anförde dödsboet följande. Besvären hos PN gäller inte TN:s beslut beträffande dödsboets taxering utan felräkning vid debitering av det taxerade beloppet. TN har underlåtit verkställa det ortsavdrag å 3.840 kr, som TN medgivit. TI:s tillstyrkan av ett ortsavdrag å 1.920 kr innebär således ett yrkande om ändring av den utav TN beslutade taxeringen. Ett dylikt yrkande torde kunna göras endast genom besvär av TI över taxeringen hos PN före april månads utgång året efter taxeringsåret. Då så inte synes vara fallet ifrågasättes, huruvida TI:s yrkande kan bifallas.

Sedan TI framhållit, att enligt hans mening vad som stod i inkomstlängden var avgörande, bestämde PN med bifall till TI:s hemställan dödsboets till Si beskattningsbara inkomst till 11.700 kr och den till kis beskattningsbara inkomsten till 14.100 kr.

Hos KR fullföljde dödsboet sin talan.

KR yttrade i utslag den 23 november 1963. TN har enligt beslut, varemot TI icke fört talan, tillerkänt dödsboet ortsavdrag med vid vardera taxeringen 3.840 kr, motsvarande det ortsavdrag, som B ägt åtnjuta, därest han fortfarande levat. — Den omständigheten, att ortsavdraget icke blivit utfört i taxeringslängden, har icke betagit TN:s beslut laga verkan. På grund härav har PN icke ägt att på dödsboets talan besluta om reducerat ortsavdrag för dödsboet. KR prövar förty lagligt att, med ändring av PN:s beslut, bestämma dödsboets för Si beskattningsbara inkomst till 9.800 kr och den för kis beskattningsbara inkomsten till 12.200 kr.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:23:17

Avdrag för fördyrade levnadskostnader — Stadigvarande anställning eller ej?

L hade av lantmäteristyrelsen blivit anställd fr o m den 15 okt. 1958 t o m den 30 juni 1959 såsom extra vägmästare med placering i en närmare angiven stad. Dessförinnan hade styrelsen i tjänstetillsättningsärende ang bl a en till samma stad lokaliserad tjänst som e o vägmästare, vilken tjänst söktes av bl a L, beslutat, att tjänsten inte skulle tillsättas i brist på fullt kompetent sökande. Anställningen för L förlängdes senare att avse tiden t o m den 30 juni 1960. Efter förnyat ansökningsförfarande förordnades L den 23 juni 1960 att fr o m den 1 juli 1960 uppehålla samma tjänst såsom e o vägmästare.

I sin deklaration 1961 yrkade L — som var gift och t o m den 30 aug. 1960 hade familjebostad å annan ort — avdrag med 835 kr för fördyrade levnadsomkostnader med anledning av förordnandet, vilket yrkande TN biföll.

Hos PN yrkade TI, att — enär anställningen måste anses ha varit stadigvarande under år 1960 — L måtte vägras dyl avdrag.

PN fann L:s anställning i staden intill den 23 juni 1960 inte kunna anses ha varit av stadigvarande art, varför L förklarades berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader för tiden den 1 jan.—den 22 juni 1960. PN gjorde sålunda ej ändring i TN:s beslut.

Hos KR fullföljde TI sin talan.

KR utslag den 12 november 1963: ej ändring.

Anm.: En av ledamöterna i KR förklarade, att han för sin del fann skäligt bifalla TI:s besvär, enär L:s anställning inte kunde anses ha avsett allenast en kortare tid och L sålunda inte kunde vara berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader under någon del av 1960.

Läkares utgift för egen psykoanalys avdragsgill?

En psykiater, B, hade från bruttointäkterna av läkarverksamhet yrkat avdrag med 6.346 kr, motsvarande kostnaden för en av honom själv undergången psykoanalys. B uppgav bl a följande. Behandlingen ansåg han nödvändig för sitt arbete som specialist. Behandlingen var icke utbildning eller sjukvård, utan kunde närmast jämföras med nyttjandet av facklitteratur i arbetet. De patienter, han arbetade med, led i regel av besvär av neurostyp och borde, enligt såväl B:s som internationellt vedertagen uppfattning, med den största utsikten till framgång behandlas med psykoanalytiskt orienterad terapi. Denna teknik var till sin natur så beskaffad, att den inte kunde tillämpas utan att den utövande läkaren *själv* kontinuerligt kontrollerade sig hos en psykoanalytiker. — TN medgav avdrag.

Sedan TI yrkat ändring fann PN, att det inte kunde anses ådagalagt att utgiften utgjort för B nödvändig kostnad för intäkternas förvärvande.

Hos KR yrkade B, att TN:s beskattningsåtgärd måtte fastställas.

KR yttrade i utslag den 29 november 1963. Av utredningen i målet framgår ej annat än att den behandling hos psykoanalytiker, som B undergått på egen bekostnad, varit nödvändig för bedrivande av den läkarverksamhet han som specialist utövat, varför B får anses berättigad till avdrag för kostnaderna med yrkat belopp 6.346 kr.

Anm.: En ledamot skiljaktig.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:23:17